

bilvennerne kunde have deres Opmærksomhed rettet, da det er noget, der skal kunne sinke Automobilernes Fart i et eller andet givet Øjeblik.

Philipsen: Som personlig automobil-interesseret paaskønner jeg de Fremskridt, der er nedlagte i det foreliggende Lovforslag. Jeg hører ikke til dem, der mener, at Udviklingen skal gaa i stærke Spring, og naar en saadan Lov revideres med 3 Aars Mellemlum, finder jeg det formaalstjenligt, at man ikke gør alt for store Skridt. Jeg kunde dog nok have ønsket, at man denne Gang paa enkelte Punkter havde taget noget længere Skridt. Jeg er imidlertid i alt væsentligt glad over Lovforslaget, som det foreligger. Jeg finder imidlertid Anledning til at berøre enkelte Punkter deri. Jeg giver Flertallets Ordfører Ret i, at Brugen af Motorkøretøjer har udviklet sig overordentlig stærkt. Motorkøretøjerne er ved at blive almindelige Køretøjer, og for hvert Aar kommer der i Hundredevis mere af Motorvogne her til Landet. Men med det samme man indrømmer dette, maa man vel indrømme, at det mere og mere bliver et demokratisk Køretøj. Hvis man vil gøre op, hvad der er Luksusautomobiler, og hvad der er Nytteautomobiler, vil man komme til det Resultat, at Luksusautomobilerne er et forsvindende Mindretal, medens langt det største Antal bruges i nyttigt Øjemed, i Forretningsojemed og lignende. Det er imidlertid ikke en demokratisk Fremgangsmaade at sætte Afgiften op med 100 pCt., saaledes som Landstinget har gjort i § 35. Jeg kan ikke rigtigt forstaa, at Folketingets Udvalg har kunnet gaa med dertil, thi vil man indrømme, at Motorkøretøjerne er til Gavn for Forretningsfolk og lignende, er det absolut ikke rigtigt at sætte Afgiften op af den Grund, man her har gjort det. Det Ræsonnement, som jeg har hørt fremsat, at har man Raad til at købe et Automobil, og har man Raad til at bruge et saa dyrt Køretøj, som det i Virkeligheden er, har man vel ogsaa Raad til at betale dobbelt saa meget i Afgift for de næste 3 Aar som for de foregaaende, synes jeg er lidt grovkornet, og jeg kan ikke acceptere det.

Jeg beklager endvidere, at Folketingsudvalgets Flertal har nedsat Egenvægten af Vogne fra 600 kg til 450 som Betingelse for at maatte køre paa Biveje. Jeg maa gøre de Herrer opmærksom paa, at de Biveje, vi har her i Landet, egner sig meget daarligt til Vogne, der vejer 450 kg,

Jeg tror ikke, der er mange, der paa en Tomandsvogn, der ikke vejer mere end 450 kg., tør indlade sig paa at køre paa de danske Kommuneveje, og jeg finder, at det er ligegyldigt, om et Automobil vejer 450 eller 600 kg, naar den møder et Hestekøretøj. Jeg kan overhovedet ikke forstaa, hvorfor man er gaaet ned til 450 kg, for det yder ingen som helst Sikkerhed. Tværtimod, hvis man fastholder de 450 kg, vil man jævnlig paa vore Kommuneveje se en radbrækket eller knækket Vogn ligge paa Vejen, og en saadan generer meget mere end en Bil paa 600 kg, der kan være saa stærk, at den kan køre ad disse Veje uden at knækkes. Jeg vil altsaa meget anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag, det gør ingen Nytte, det kan derimod, synes jeg, gøre adskillig Fortræd.

Jeg giver fremdeles den ærede Flertalsordfører fuldstændig Ret i hans Udtalelse om, at hensynsløs Kørsel skal straffes eksemplarisk. Der skal man ikke lægge Fingrene imellem. Derimod forstaaer jeg ikke, hvordan det skal gaa med det Erstatningskrav, der er givet (som en første Prioritet i Bilen. Hvis vedkommende Mand har solgt sin Bil, er det saa en Prioritet, der følger Vognen til Andenmand? (*Justitsministeren:* Ja.). Saa skal man altsaa være meget forsigtig, naar man køber en brugt Bil, der maa være rene Papirer paa den, for det vilde være i høj Grad ubehageligt, naar man i god Tro havde købt en Vogn til 2,000 Kr., at der fulgte et Erstatningskrav paa 4,000—5,000 Kr. med den, og det er ikke en ualmindelig Sum ved en saadan Lejlighed. Men at dette altsaa er Meningen, fremgaar ikke af Lovforslaget. Man kan ikke se, at der her er Tale om en Prioritet, der hviler paa Vognen, efter at den erstatningspligtige har solgt den.

Det kunde maaske være rigtigt at henstille, skønt det ikke er noget, der kan komme ind i denne Lov, at naar man lovgiver om, at man paa Bilerne skal have tilstrækkelig Belysning om Aftenen, burde man tillige paabyde, at Hestekøretøjer skal have Lygter. Det er meget forkert, at man ikke har paabudt det. Der er vist ikke ret mange Lande, hvor man har Lov til at køre med Hestekøretøj uden Lygter. I Tyskland har man ikke Lov dertil, og i Holland heller ikke, det ved jeg. Det vilde være overordentlig gavnligt for dem, der kører Hestekøretøjer, om disse var forsynede med Lygter, for det er ikke morsomt en mørk Aften at møde et Automob-